

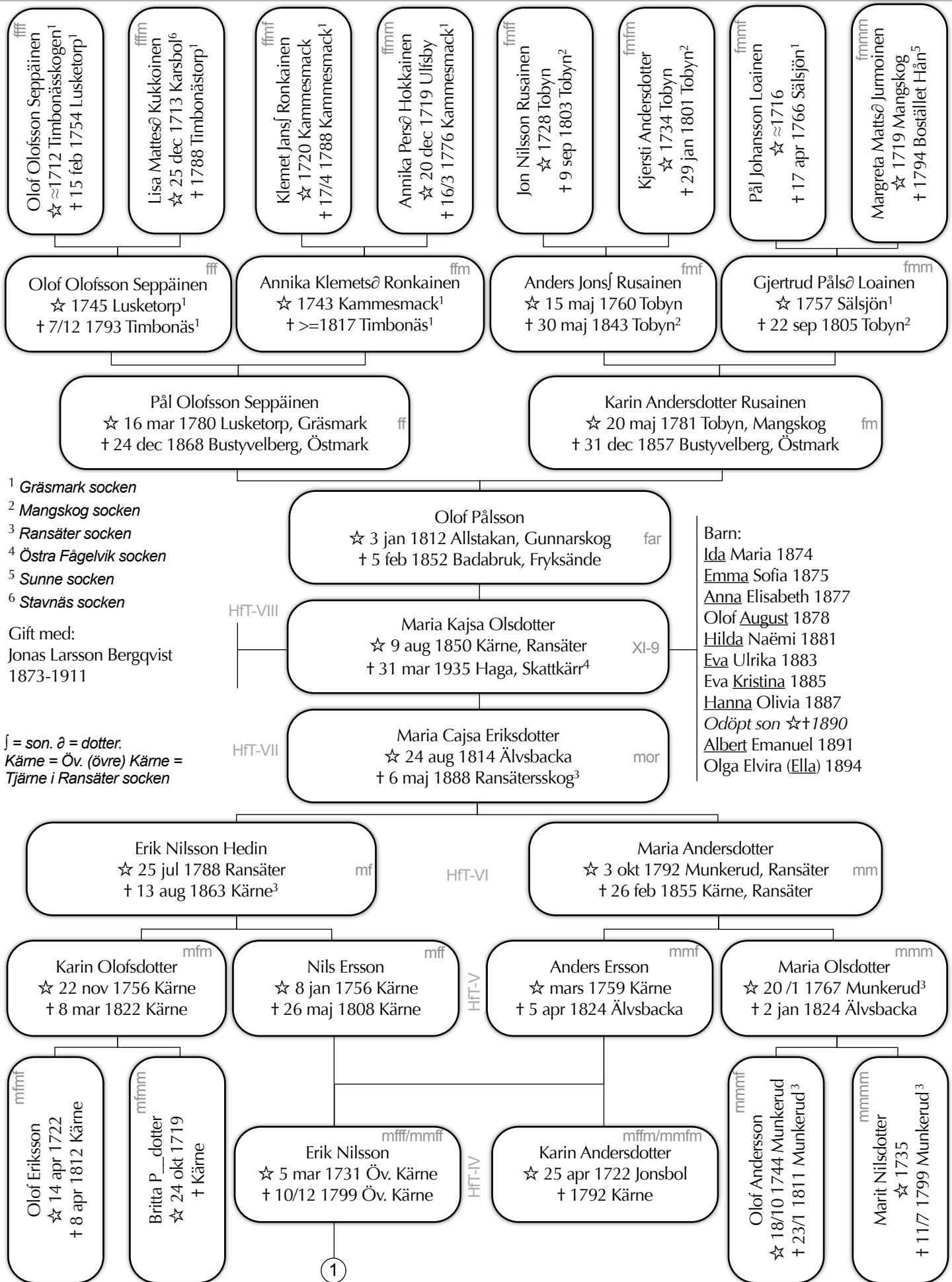

Antavla

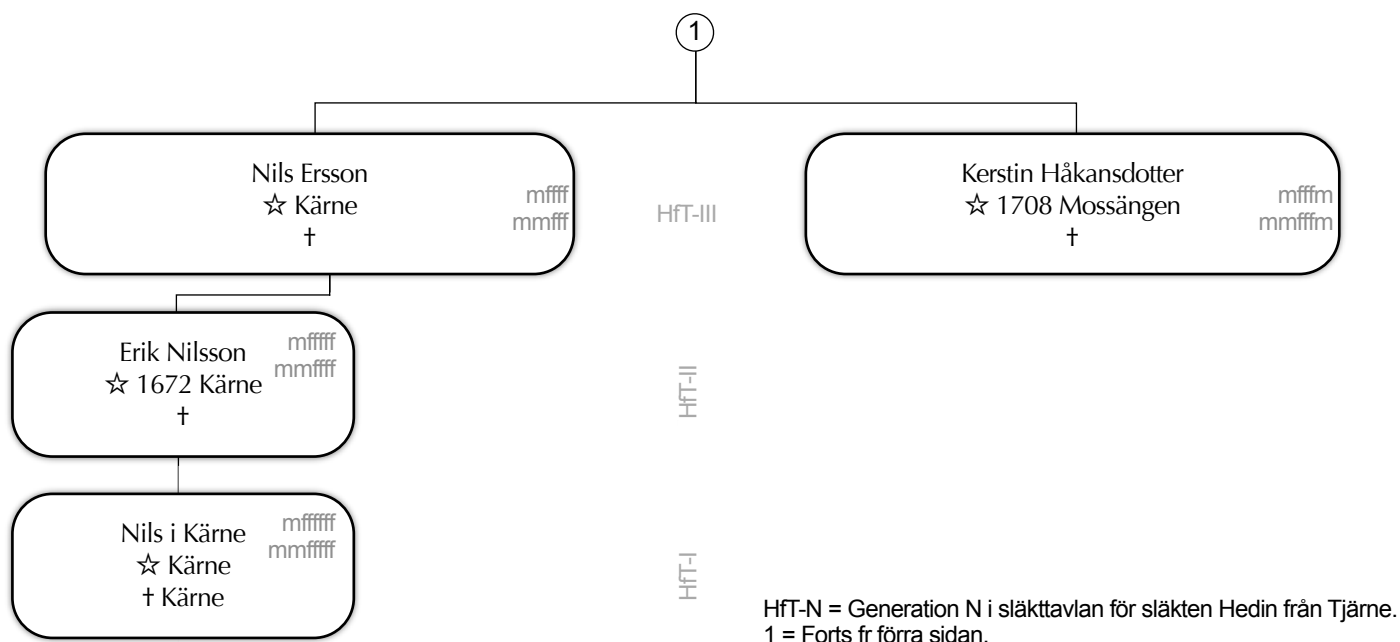
Maria Kajsa Olsdotter Bergqvist

per den 10 okt 2012 av Olov Bergqvist

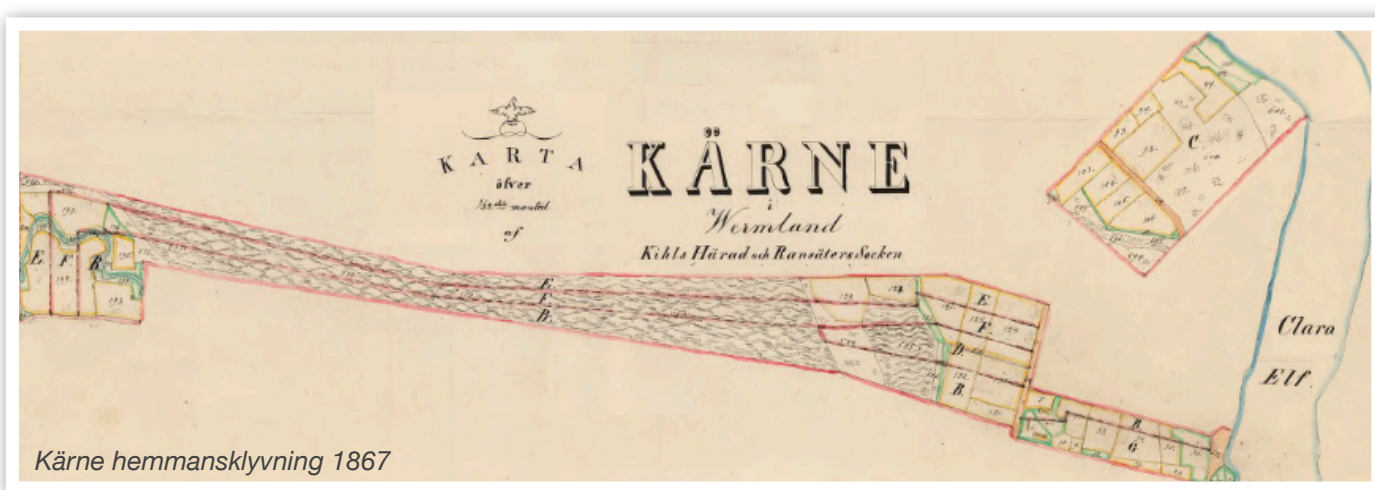
Antavla Maria Kajsas Olsdotter Bergqvist

Antavla Maria Kajsa Olsdotter Bergquist

Maria Kajsa Olsdotter 1850-1935

Maria Kajsa Olsdotter XI-9 föddes 9 augusti 1850 i Kärne, Ransäter. Föräldrarna var mjölnaren Olof Pålsson X-8 och hustrun Maria Cajsa Eriksdotter X-9.

Som mor till fem Bergqvistbarn med ättlingar är Maria Kajsa familjen

Bergqvists länk till släkten Hedin från Tjärne via modern. I den släkten startar släktavla 2:2 med Maria Kajsa och hennes man Jonas Larsson Bergqvist XI-1. Hedinsläkten sträcker sig ända tillbaka till stamfadern Nils i Kärne, bosatt på släktgården

Kärne på 1600-talet. Maria Kajsas far Olof Pålsson länkar familjen Bergqvist till Finnskogen på gränsen Värmland-Hedmark. Det finns anor i den delen av släkten tillbaka till skiftet 15- och 1600-talen.

Antavla Maria Kajsa Olsdotter Bergquist

1851-52 flyttar Maria Kajsas familj till Badabruk, men återvänder då fadern dör. I HFL finns Maria Kajsa tills 1861 på gården Övre Kärne i Ransäter hos modern. Mor och dotter flyttar 1862 till Ransätersskog där X-9 gifter om sig med Nils Bryngelsson.

Maria Kajsa flyttar 1866 som piga till Stjernsfors bruk, Råda socken. Vidare till Ekshärad: Föskefors och Näs 1867-69. Åter till Östra Råda -69 och tillbaka till sin mor i Ransätersskog 1870. Därefter till Ingeborg Nilsson på Bössmansbostället i Bogerud Östra Ämtervik 1872.

Hon gifter sig med sonen Jonas Larsson 14 apr 1873 i Ransäter. Dottern Ida Maria XII-3 föds 2 januari 1874 och den nya familjen flyttar till Bäckfallet, Uddersrud, Ransäter 1 nov 1875. Dottern Emma Sophia XII-4 föds i samband med flytten. Jonas arbetar på Ransbergs bruk. I samband med ett avlösningstillfälle lär mannen från lönekontoret ha utbrusit: *Det är för många som heter Larsson (kanske också andra sonnamn). Ni som bor uppe på berget (Bäckfallet) får hädanefter heta Bergqvist.* På så sätt ska familjen ha fått nytt efternamn. Maria Kajsa och Jonas blir medlemmar i metodistiska episkopalkyrkan.

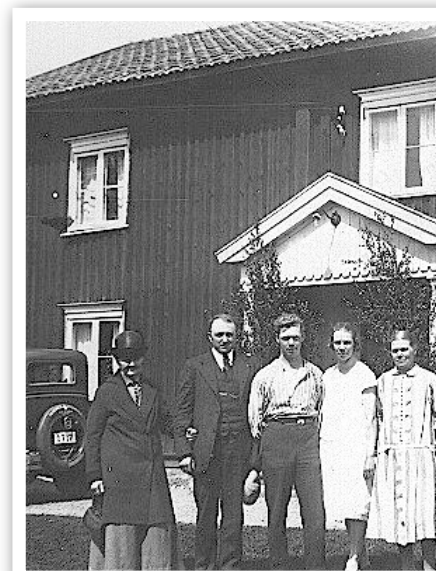
På Norra Bäckfallet föds barnen:

- Anna Elisabeth ☆1877 †-86 XII-5
- Olof August ☆1878 XII-1
- Hilda Naëmi ☆1881 XII-6
- Eva Ulrika ☆†1883 XII-7
- Eva Kristina ☆1885 XII-8
- Hanna Olivia ☆1887 XII-9
- Odöpt son ☆†1890 XII-10
- Albert Emanuel ☆1891 XII-11
- Olga Elvira (Ella) ☆1894 XII-12

Sonen August flyttar ut för jobb till Stockholm 1901 och till gården Berg i Skattkärr 1906. Jonas och Maria Kajsa flyttar med barn till Skattkärr 1910. Emma flyttar 1904,

Hanna 1910 och Hilda 1912 till Nordamerika.

Jonas och Maria Kajsa bygger ett hus i Haga Skattkärr. Jonas dör 1911. Ida bor kvar med sin mor och sonen Bertil i Haga till sin död 1922. Albert flyttar till olika utbildningar och jobb inom trädgårdsarbete. Han gifter sig med Anna Johansson och bor i Haga. Maria Kajsa lever med dem och deras tre små barn till sin död av ålderdom 1935.

Besök på Kärne 1929. Fr. v. Maria Kajsa, Iwar Swanson, Sven Hedin

Norra Bäckfallet 1883-90 i Hembygdskartan

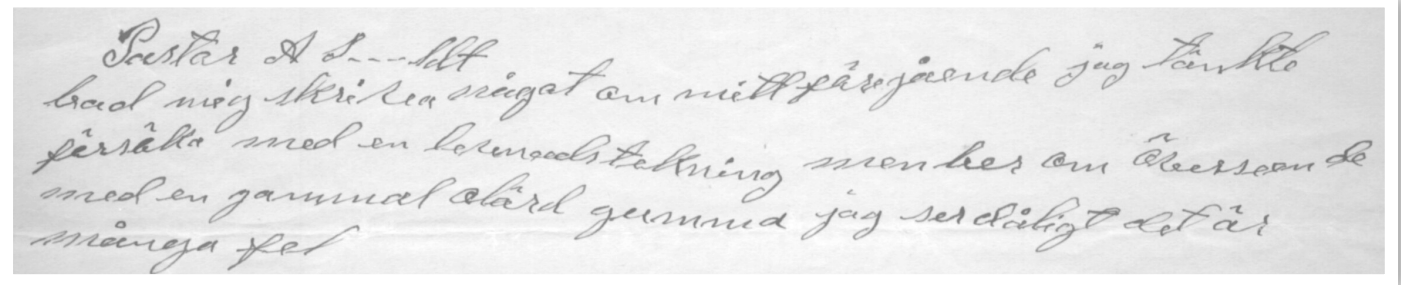

Huset i Norra Bäckfallet med Maria Kajsa, Jonas och några av barnen

Personförteckning: [länk](#)

Levnadsteckning

Avskrift av Maria Kajsa Olsdotters egen beskrivning från 1934. Avskriften behåller gammal stavning av flera ord, men har moderniserat då gammalstavningen skulle bli onödigt svår. Några ord har stoppats in - markeras med (ord). Strykningar markeras med (oer). Osäker tolkning med (?). ö = och. Originalen finns hos Ivan Bergquist i Ulvsby, Karlstad.

Pastor A S_____ldt bad mig skriva något om mitt föregående. Jag tänkte försöka med en levnadsteckning, men ber om överseende med en gammal olärd gumma. Jag ser dåligt, det är många fel.

Jag föddes den 9 augusti 1850. Min far var mjölnare. Han dog då jag var 1 år gammal. Vi var 4 syskon, det var inte så lätt för stackars mor. Hon gifte sig då jag var 10 år gammal. Jag fick plats som barnpiga hos ett herrskap. Skolgång var icke tal om, på den tiden var inget tvång. Jag hade lätt att lära som väl var - vid 13 års konfirmationsålder var jag frälst och lycklig i herren. Jag visste att jag var Guds barn. Det var trevligt i sångföreningen och bland troende vänner. Så måste jag flytta hem, fick andra vänner som gjorde allt för att få mig med. Jag var snart glad med de gladaste. Vid 22 års ålder blev jag gift. Vi hade ett stilligt bröllop - så tog vi rum ett tag under Ransäters bolag. Kontraktet löd på 1 kr för sommar- dag, 50 öre för vinterdag - det var i den gamla goda tiden... Vi fick två små älskliga barn. Jag kunde inte tala med dem om Jesus. Jag var över mig given, jag grät, visste inte hur det skulle bli... Inte kunna tala med barnen om Jesus - jag var avfälling, men inte förhärdad.

Så blev det symöte hos (en) min bror och svägerska, för att det var hos dem gick jag dit. Predikanten kom dit, han gick o tala särskilt vid var och en, di var ju Guds barn allihopa. Så kom han med frågan till

mig. Nejj, jag är avfälling, ingenting biter på mig. Så fråga han, ni har väl inga barn ni som är så ung. Jo jag har 2. Så sade han om båda heller ett av dessa barnen springer från er, men kommer igen, skulle vi möta med käppen? Gud har gått efter er, om ni vänder er om möter ni en öppen fadersfamn.

Det var en nyhet, ingen hade sagt det till mig förut. Det var onsdag i veckan, på söndag fick jag nåd att tro, mina synders förlåtelse. Jag var så lycklig, jag kände den tillkommande världens kraft.

Så föddes det 3dje barnet, det blev svår sjukdom efter. Ingen trodde att jag skulle (bli) bra, jag var lycklig att få komma till Jesus. Då sutto de små samt deras pappa och gräto. Jag bad Gud han skulle hjälpa mig, om jag kunde vara till någon nytta. Han hörde mig, jag blev frisk!

Vi hade köpt en ko, som gav mycken mjölk. Så blev han sjuk, fick rödsot. Jag orka ingenting, så lämna jag den i Rättarns händer. Han gav för stark medicin. Jag knalla till Ladugården o satt på en mjölkpall o såg hur han led. Om jag varit frisk hade det blivit gråt. Jag sade käre Gud, vad menar du det? Ena barnet efter det andra födes o du tar maten. Jag fick ondt i bröstet. Var nöjd att få

lämna mig o bördan till Gud. Jag såg hela Jobs historien, det rann upp för mina ögon. Jag sade, det står om honom, han var en from man. Varför ska inte jag vara nöjd. Ärad (?) var herrens namn.

Det blev bröllop hos en granne. Där var ett rum för dem som ville roa sig, ett för dem som ville ha Guds ord, vi var många som läste, sjöngo o hade det godt. Mina små flickor somna. Jag bad en grannfru hjälpa mig hem. Min man sade jag går med hem. Tänk så sjuk han blev, han fick koleraanfall. Ingen trodde att (han) skulle (bli) bra. Intet hopp från kl 3 till fram på morgonen. Jag vred mina händer i förtvivlan. Jag visste att Gud är de faderlösas fader o änkors försvar, men han var inte frälst.

Då jag visste att patron var uppe gick jag o begärde Doktor, det var ingen för bolaget då. Det var i Övre Ullerud en studerad barnmorska, den reste de efter. Hon sade, nu har ni sett en gren av koleran. Lyckligt att det skar (?) ut som det gjorde. Han hade annars varit död nu. Han blev frisk, Gud vare lov. Han bruka svara då jag bad att han skulle lämna sig till Gud, han var inte kallad. Nu fråga jag, nu är du väl kallad? Då gick han o hörde. Nyvall han predika om de 4-

Antavla Maria Kajsa Olsdotter Bergquist

handa sädesåkrarna, då blev ett avgörande. Gud vare lov.

Ja, det blev bättre då fabriken blev i ordning. Det blev bättre med förtjänsten.

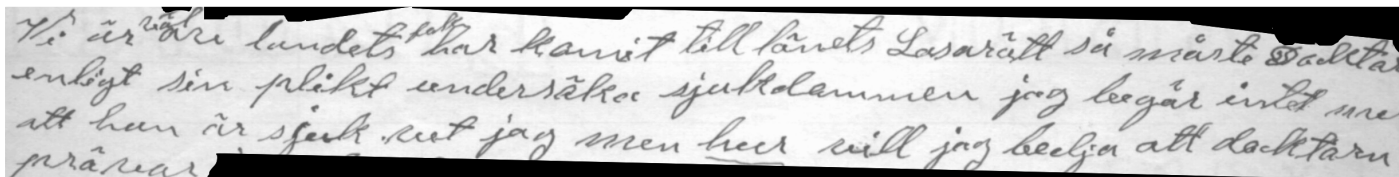
— jag förstår inte att du är så ledsen, det är ju inte illa, det finns inte tillstymmelse till feber.

Jag fråga:

— är det inte möjligt att få ho-

Vi är väl vi landets folk. Har kommit till länets Lasarätt:

— så måste Doktorn enligt sin plikt undersöka sjukdomen. Jag begär intet mer. Att han är sjuk vet jag,

Vi är väl vi landets folk har kommit till länets Lasarätt så måste Doktorn enligt sin plikt undersöka sjukdomen jag begär intet mer att han är sjuk vet jag men hur vill jag bedja att doktorn prövar

Barn föddes, en del tog Gud till sig, en flicka 9 år hon hade magsår, en svår sjukdom, men hon var lycklig i Jesus. En 10 veckor. En gosse 20 timmar. Men tänk att vara Guds tillhörighet i alla livets växlingar, vilken lycka att vara Guds barn.

Allt gick väl, våra barn var snälla, di lekte bönmöte, sjöngo sånger, vi voro lyckliga.

På våren 1892 sjukna han i fabriken, det var influensa. Först så fick han ett lindrigt slaganfall, sedan ett så hårdt så han var död i halva kroppen. Ögat stod stilla, tungan var stilla, han kunde inte tala. Då var en pastor vid Munkfors, J Johansson, vars fru varit föreståndare på Sabsatsbergs sjukhus 10 år. Hon kom till oss, hon sade:

— det kanhända ligger ett slaganfall i närheten. Då blir slut med detsamma. Det ser inte vi, men det kanske inte gör det. Då kan han få leva många år. Vi ska försöka återkalla till lika, så mycket som möjligt.

Jag fick en stor linimäntflaska, det var att smörja ö arbeta. Det tog igän sig. Han fick krafter så han gick upp, men han visste inte vad han gjorde. Det var att vakta, så han inte gick ut. Han hade stark feber. Han var bättre stunder emellan feberanfallen, men svårt var det.

Så kom Doktorn tredje gången. Då gick han och sade:

— han är inte sjuk, men stollig.

Patron sade till mig:

nom till Lasarättet?

Jo, sade han, men ser du:

— det återstår ingenting annat än dårsällen.

Jag visste inte hur det skulle bli. Han sade:

— du får höra efter skjuts, hur tänker (du) frakta honom?

— Det vill jag be att den som ska skjutsa får bestämma.

Då sade han:

— du måste följa med. Hur du har'et.

Vi reste andra dagen. Vi kom till Lasarättet kl 4 på morgonen. Vi fick lägga honom på en soffa i väntsalen. Där fick han ligga till kl 12. Doktorn brydde sig inte om honom. Så kom han ö sade till mig:

— kan han jick dit?

Han hade dårsällena. Så slog han opp dörren till en tom bur ö fråga:

— vill ni ha eran man hit?

Jag svara:

— det har jag aldrig tänkt, det här är väl inte plats för en sjuk.

— Ni är en rolig meniska, det lär inte var(a) godt ö tala vid er.

— Ja, jag är i så stor nöd, så jag måste använda min rätt så mycket som möjligt.

— Ni får gå till Gullbrand (?).

— Nej tack, vi har inte rättighet att söka någon annan för'n det blir fåfängt.

Nu har vi fått lov att söka en bättre, varför är (?).

men hur vill jag bedja att doktorn prövar.

Jag skulle stanna ett par dagar. Då gick han till honom och fråga:

— vill ni att er gumma ska stanna ett par da'r än? Vill ni hon ska följa med skjutsen hem?

— Ja, hon behöver följa med hem, barnen är sjuka, hon har så mycket att göra.

Det tänker jag:

— ni vill vara beskedlig. Jag ska väl ingenting göra.

När han då undersökte honom vände han sig till mig ö sade:

— sjukdomen består mäst i huvudet ö hjärnan. Vad vändning det tar kan jag inte säga. Händer det nånting två jag mina händer.

Så blev han då intagen. Vi fick fara. Då vi reste låg två av barnen sjuka i mässling. Då jag kom igän var två till sjuka.

Han levde 20 år efter detta. Efter åtta veckor på Lasarettet fick han komma hem. Men han tålde inte luften, kunde inte arbeta på 2 år. Han bada vid en hälsökälla fem år. Han blev så bra så han blev rätt duktig att arbeta.

Tiden gick, Gud var med oss, vi var lyckliga. Barnen växte upp ö arta sig väl. Vår äldsta son blev gift, de köpte en egendom här. Då kom (de) hem ö ville att vi skulle komma hit och hjälpa honom.

Vi hade varit der 32 år på samma ställe (trol. Bäckfallet). Vi hade haft

Antavla Maria Kajsa Olsdotter Bergquist

både ljusa och mörka tider. Gud har varit vår tillflykt ö hjälp. Han är det den dag som idag är. Så flytta vi hit, men kunde inte trivas! Vi köpte här ö byggde oss en stuga. Mannen hade arbete, allt gick väl. Så led det på tiden att han skulle

ville han upp, men då blev han stel. Jag frågade:

— *tror du Jesus kommer nu?*

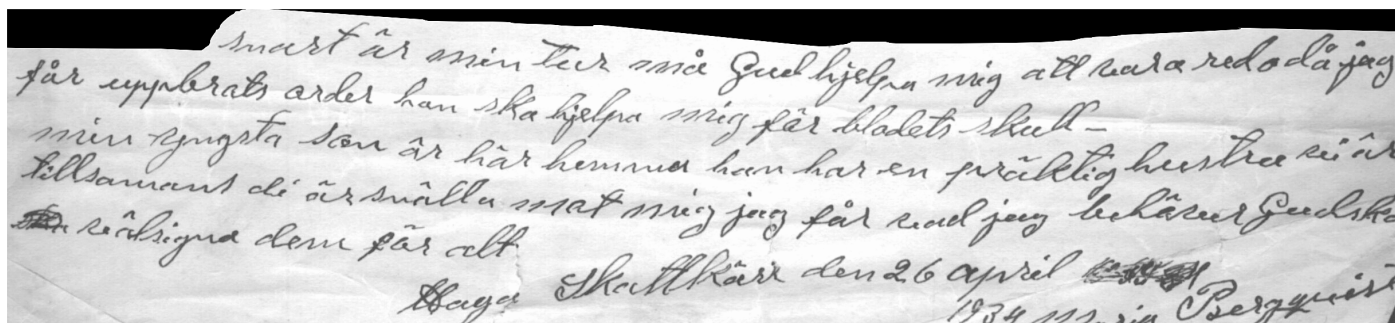
Han svara:

— *Ja.*

— *Jesus Kristi Guds sons blod renat från all synd.*

sig. Min mor, min man samt 5 barn har gått före. Jag vet att di är hemma.

Snart är min tur, må Gud hjälpa mig att vara redo då jag får uppbrotsorder. Han ska hjälpa mig för blodets skull.

snart är min tur må Gud hjälpa mig att vara redo då jag får uppbrots order han ska hjälpa mig för blodets skull - min yngsta son är här hemma han har en präktig hustru vi är tillsammans di är snälla mot mig jag får vad jag behöver Gud ska välsigna dem för allt
Haga Skattkärr den 26 april 1934 Maria Bergquist

få bryta upp för att vara när Kristus. Han var dålig en tre veckors tid. Han var tålig och nöjd. Sista natten var så tyst. Vid 2-tiden fick han ett hostanfall. Jag gick och gav honom droppar. Då bad han (att få) gå till vila. Klåckan 7 fick han kaffe med dopp. Vid åttatiden

Han svara högt ö klart:

— *Amen.*

Så var han hemma hos herren. Jag var lycklig att få äga honom som make 38 år.

Nu är barnen borta! 4 döttrar, 1 son, samt en dotterson är i Amerika. Dem som inte kunde komma till Amerika tog Gud till

Min yngsta son är här hemma. Han har en präktig hustru, vi är tillsammans, di är snälla mot mig. Jag får vad jag behöver. Gud ska välsigna dem för allt.

Haga Skattkärr den 26 april 1934
Maria Bergquist

Trädgårdsfika i Haga Skattkärr. Foto genom Ivan Bergquist.

1. Albert Bergquist. 2. Maria Kajsa Bergqvist. 3. Anna Johansson, Ivans morfar. 4. Ivans morfar. 5. Eriksson, Orrholmen, far till 6&7. 6. Sigge Eriksson. 7. Olle Eriksson.